

UČITELJSKI PEVSKI ZBOR V LJUBLJANI
ODSEK JUU. SEKCIJE ZA DRAVSKO BANOVINO

7. MARCA 1932

O B 20. U R I

PROGRAM KONCERTA

Manojlović Kosta:

Puče moj

Hristić St. K.: **Hristos tješi mater**

Mokranjac Stevan:

O kako bezakonoe

Milojević Miloje:

Dugo se polje zeleni

Krstić Petar: **Pod jorgovanom**

Milojević Miloje:

Muha i komarac

Mešani zbori

Ženska zbora

O D M O R

Tajčević Marko:

1. Iz 135 psalma: **Hvalite imja Gospodnje . . .**

2. " 29 " **Glas Gospodenj . . .**

3. " 39 " **Skaži mi Gospodi . . .**

4. " 33, 71 in 86: **Vospoite Jemu . . .**

Mešani
zbor z
bas solo

* * *

Adamič Emil: **6 narodnih pesmi:**

1. Rasti, rožmarin

2. Da bi jaz znala, kateri je moj

3. V črni gori beli grad

4. Sem revna deklica

5. Lepo, mlado jutro se rodi

6. Izberi si moža

Ženski zbori

Tajčević Marko:

4 starosrbijanske (I, II, III, IV)

Stolcer - Slavenski Josip:

1. Svatovska

2. Slepačka

3. Jesenske noči

4. Šaljivka

Mešani zbori

DIRIGENT: SREČKO KUMAR

Puče moj . . .

Ah, puče (narod) moj,
 što učinih tebi?
 Ali u čemu ožalostih tebe,
 puče moj, odgovori meni . . .

Hristić St. K.

Hristos tješi mater

Duša leti tjelo trepti,
 pod dva krila andjelskoga.
 Pod trećijem Isus bio
 i ovako govorio:
 »Ko će poći u kraj puta,
 tu će naći majku moju,
 će pred krstom suze roni.
 Suze roni Bega moli
 da joj javi sretne glase,
 kako sam ja uskrsnuo,
 na nebesa poletio.«

To začuo sveti Jovo,
 pa on posla dva andjela,
 te andjeli odlećeše,
 svetoj majci govorili:
 »Ne boj nam se sveta majko,
 tvoj je sinak uskrsnuo
 na nebesa polećeo,
 nas od grijeha izbavio!«

Mokranjac Stevan St.:

O kako bezakonoe

O, kako bezakoniti skup (nezakoniti zbor) osudi cara [svih] stvari na smrt. Ne postidivši (ne da bi se sramoval) se zbog dobročinstva (dobrot), na koja ih potsećaše (spominja) i koja unapred prorече (prorokuje) govoreći k njima [Gospod]: »Ljudi moji, šta vam učinih? Zar (ali) čudesima (s čudeži) ne ispunih Judeju? Zar jednom rečju (besedo) ne vaskrsoh (obudil) mrtve? Zar ne izlecih (ozdravil) bolove i bolesti? (S) Čim mi to vraćate? Zar (ali) me se ne sećate? Za iscelenje (ozdravljenje) na mene naložiste rane; Mesto života zadaste mi smrt; vešajući me na drvo (križ); dobročinitelja (dobrotnika) kao zločinca; zakonodavca kao prestupnika; cara svih kao osuđenika (obsojenca).

Dugotrpeljivi (dolge trpeći) Gospode slava neka je tebi!

Milojević Miloje

Dugo se polje zeleni

Dugo se polje zeleni,
u polju cvetak rumeni.
Kraj njega potok žubori,
žuborom šapče, govori:
»Cvetiću tužan ne bio,
zašto si stablo povio?
Što tako tužno mirišeš
i šuštiš kao da uzdišeš?«

»Potoče bistri, hladani,
vene mi život mladani!
Ja ljubljah divnu curicu,
mirisnu bajnu ružicu;
još sinoć moja bejaše.
Jutros je svati uzbraše.
Svet mi je sreću odneo,
zato sam bledjan, uveo.«

Krstić P. J.

Pod jorgovanom

Ko ti ščeri, pokida derdane?
Ko ti prosu biser i merđzane?
»Jutros rano ja u baštu, mati,
odoh prve jorgovane brati.
Za derdan mi zape rosna grana,
pa se prosu ispod jorgovana.«

A što su ti mutne oči tako?
Ko da nisi spavala nikako?
»Negdje slavuj pjevaše sa grane,
pa ga slušah sve do zore rane.«
Moja tugo jao,
ako ti je njedra raskopčao?
»Ne karaj me, ne ljuti se name;
puce majko, popucale same!«

Milojević Miloje

Narodni stihovi

Muha i komarac

Haj dili, dilili
Komar muhu isprosió,
mnoge svate pokupio
sve pčelice,
medenice,
i osice,
obadice,
dililili.

Po djevojku dolaziše,
pa jo dvoru dovedoše
na tikvicu,
na policu,
haj dili, dilili.

Pruží komar duge noge
»Izuj mene, ženo moja.«
Ona njemu odgovara:
»Od' otale, nepriliko,
prekidena, dilili...«

Kad je komar razumio,
pa je nogom udario,
stoji muho, pomaganje,
do blagaja... zu zu zu

To je mrav razumio,
pa je džidom zametnuo
do komara dolazio
džidom da ga udario.

Stade komar pleći,
a muha se cerekati
hihihi
dilili...

Tajčević Marko:

»Četiri duhovna stiha«

I.

(Iz psalma 135.)

Hvalite imja Gospodnje, hvalite rabi Gospoda. Hvalite Gospoda, jako blag
Gospod, poite imeni Jego, jako dobro.

(Hvalite Gospodovo ime;
hvalite, služabniki Gospodovi.

Hvalite Gospoda, ker Gospod je dober;
prepevajte njegovemu imenu, ker je sladko.)

II.

(Iz psalma 29.)

Glas Gospodenj na vodah. Bog slavi vozgremje. Gospod na vodah mnogih.
Glas Gospodenj v krjeposti, glas Gospodenj v velikoljepiji. Gospod krjepost ljudem
svojim dast, Gospod blagoslovit ljudi svoja mirom.

(Gospodov glas je nad vodami
veličastni Bog grmi;

Gospod je nad veliko vodami.

Gospodov glas je močan;

Gospodov glas je veličasten.

Gospod bo dal moč svojemu ljudstvu;

Gospod bo svoje ljudstvo blagoslovil v miru.)

III.

(Iz psalma 39.)

Skaži mi Gospodi končinu moju i čislo dnjei moih koe jest: da razumjeju, čto
lišajusja az.

(Naznani mi, Gospod, moj konec,
in koliko je število mojih dni;
da vem, kaj mi manjka.)

IV.

(Iz psalma 33., 71 in 86.)

Vospoite Jemu pjesnj novu... Slava Tebje, Gospodi aliluja!
 Da ispolnjatsja usta moja hvalenija, jako da vospoju slavu Tvoju, ves denj velikoljepije Tvoje.

Jako velij jesi Ti, i tvorjai čudesa, Ti jesi Bog jedin.

(Pojte mu novo pesem... Slava tebi Gospod, aleluja!
 Moja usta naj bodo polna tvoje hvale;
 da prepevam tvojo slavo, ves dan tvoje veličastvo.
 Ker ti si velik in čudodelen;
 ti edini si Bog!)

Adamič Emil

Narodna

Rasti, rožmarin

Rasti, rasti, rožmarin,
 ti deviški si spomin,
 rožmarin ima svoj duh,
 naj bo zelen, al' pa suh.

Kadar jaz umrla bom,
 venec lep imela bom,
 z rožmarina nemškega
 nageljna rudečega.

Adamič Emil

Gorenjska narodna

Da bi jaz znala, kateri je moj

Da bi jaz znala, kateri je moj,
 da bi mu dala pušeljce nocoj;
 pušeljce je zeleni,
 fantič zaljubljeni,
 Da bi jaz znala, kateri je moj.

Da bi jaz znala, kateri je moj,
 jaz bi mu dala robček nocoj;
 robček je židani,
 fantič zaljubljeni,
 Da bi jaz znala, kateri je moj.

Da bi jaz znala, kateri je moj,
 jaz bi mu dala venček nocoj;
 venček je zeleni,
 fantič zaljubljeni,
 Da bi jaz znala, kateri je moj.

Adamič Emil

Belokranjska narodna

V črni gori beli grad

V črni gori beli grad,
 notri pa je stolec zlat.
 Na njem sedi ljubi moj,
 saj ga póżnam, da je moj.

V žepu ima robček bel,
 saj ga póżnam, da je moj.
 Na roki ima prstan zlat,
 saj ga póżnam, da je moj.

Sem revna deklica

Jaz sem revna deklica,
 želim zakonski stan,
 sem žalostna, objokana,
 žalujem noč in dan,
 sem žalostna, objokana,
 ker nimam ljubega moža,
 ki bi me troštal, zame bil,
 zavoljo mene vse prebil,
 me rešil rev, težav.

Jaz zakonska žena sem,
 dekletom zglede dam:
 moža si ne želite ve,
 dokler ste v ledik stan.
 Dekletom vedno luštno gre,
 zakonskim ženam pa gorje!
 Možila sem se, se kesam,
 za svoj veseli ledik stan
 žalujem noč in dan.

Jaz smejala bodem se
 okol' svojgá moža,
 mu rada brž postregla bom
 in mu pokorna b'la,
 Če bi kraj njega v krčmo šla,
 bi ž njim veselo plesala.
 Če bi napila se močno,
 zato moj mož nič hud ne bo,
 me nesel bo domov.

Lepo, mlado jutro se rodi

Lepo, mlado jutro se rodi,
 s stolpa juternico že zvoni.
 Rožice po polju cvetejo,
 v rosi jutranji se umivajo.

Ribice po vodi plavajo,
 v solncu ljubko se zigravajo.
 Kvišku povzdigujejo glave,
 kakor da bi nas pozdravljale.

Ptičice pod nebom letajo,
 se po drevju nizko vsedajo,
 Žvrgolijo pesem jutranjo,
 ž njo nam dobro jutro voščijo.

Izberi si moža

»Očeš, čerka, vzet moža?«
 »Mati moja, keroga?«
 »Mladega čevljarčiča.«
 »Mati moja, nečem ga:
 Cel dan po dretah vošči
 celo noč po smoli diši.
 Mati moja, nečem ga.«

»Očeš, čerka, vzet moža?«
 »Mati moja, keroga?«
 »Mladega vzem kmetiča.«
 »Mati moja, nečem ga:
 Celi dan po polju čepi,
 celo noč debelo smrči.
 Mati moja, nečem ga.«

»Očeš, čerka, vzet moža?«
»Mati moja, keroga?«
»Mladega vzem šribarja.«
»Mati moja, očem ga:
Lepe ima bele roke,
v žepu dnarce ima svetle.
Mati moja, očem ga.«

Tajčević Marko

Narodno besedilo

Starosrbijanske pesme

I.

Borjano, Borjanke,
sal ti li si moma!
Sal ti znaš da peješ,
Glasot ti se čuje,
dor do naša niva.
Srpa si ostavim,
tebe da te slušam,
koja pesna peješ,
ta ja da zasvirim,
oro da napravam.

II.

Sadila Tinka bosilok,
na mermer ploča sadila!
La-lala, la-lala!

Ne i niknalo bosilok,
tuk i niknalo džundžule!
La-lala, la-lala!

III.

Magdo mori,
a džamija lele.
Šta ti beše Magdo,
te pobeže lele.
Izgore me Magdo
belo lice lele!
Magdo gajtan vede lele.

IV.

Viknala Jana da peje,
glasot se čuje v Čustendil.
Bre-bre i-haha,
'ferim Jano mašala
a-la si grlo imala.

Stolcer-Slavenski Josip

Svatovska

Kad mi na um padne moja draga,
ja ne pazim mraka ni oblaka.
Već se šećem po sokaku!

Sretnem dragu u mome sokaku,
pa joj rečem:
»Dobro več, draga moja lepa!
Bog daj dobro i srce i večne sreće! Ej!

Stolcer=Slavenski Josip

Slepačka

Darujte mi, prijatelji,
darujte mi, roditelji!
Bog vas mili razveseli,
i Marija božja mati,
da vam v nebu stanovati!

Vidite me s' očicama,
darujte mi s ručicama,
za oči i vida svoga!
žalostno je srce moje,
kad ne vide oči moje.

Vsakojaka teška muka,
vsakojaka teška rana.
Kad ne vidim žarko sunce,
vedra neba više sebe,
crne zemlje izpod sebe.

Nečete ga pogubiti,
Bog će vama naplatiti,
s dobrom srečom s lepim zdravljem,
s mirom božjim blagoslovom!
Daj vam Bože zdravim biti
i sirotom podeliti!

Stolcer=Slavenski Josip

Jesenske noći

O jesenske duge noći, oj!
Reko dragom da ne dođe, oj!
Lepe noći oj!

Gje si draga, kud se šećeš?
da večeras k meni nećeš?
Lepe noći oj! Divne noći oj!

Stolcer=Slavenski Josip

Narodno besedilo

Šaljivka

Čupava, garava otvori vrata!
Ne bupuj, ne luduj, tvoja biti neću!
Kupi će ti bracika
derdan oko vrata.

Sad kupuj, sad luduj,
tvoja biti moram.
Čuješ li, draga moja,
otvori mi vrata.

